

съ която лови дребни морски животни, та се храни. Китъ тъ загриба много вода съ голѣмата си уста, и послѣ ја испушта прѣзъ вѣси ти си: всичко, што је за храна на китъ тъ, остава въ уста та му и отива въ гърло то. Перата, съ които плува, биватъ дълги до три лактие и му са като рѣцѣ. Женски китъ подпира съ тѣхъ китчета та си, кога се уморетъ отъ плување. Опашката на китъ тъ је широка до деветъ лактие и је силна до толкова, штото съ једно ударение съ неа може не само да потопи корабъ, нъ и да го разбије. Подъ кожа та на това голѣмо животно, коегo живѣе въ студени ти морета, има сланина до јединъ лактъ дебела. Китови ти вѣси и китовата сланина се употрѣбава за много работи. Китъ тъ плува много бързо: той зима шесть часа пѣтъ за јединъ часъ. Китъ тъ може да трае у вода та повече отъ половина часъ; нъ послѣ безъ друго трѣбова да исплува надъ вода та да подише въздухъ десетина пѣти.

Много корабіе отиватъ на ловъ за китове по сѣверни ти морета. Јединъ отъ корабници ти сѣди на спонецъ тъ и гледа, да ли ште види нѣидѣ китъ. Стражаръ тъ штотомъ сѣгледа водомѣтъ тъ или глава та на чудовиштето, обажда, и на часъ тъ спуштамъ отъ корабъ тъ варка съ корабници и копиносеци. Копиносеци ти държатъ въ рѣцѣ тъ си дълги и остри желѣзни колове съ куки, вѣрзани за дълго вѣже. Варката доближава тихо до голѣмото животно и копиносець тъ съ всичката си сила забожда въ него желѣзний колъ; а китъ тъ на часъ тъ се спушта надолу у вода та, и вѣжето, съ којето је вѣрзанъ колъ тъ, се тегли отъ варката много силно и скоро, та, ако се допре човѣкъ до него, ште го смаже отједнажъ. Като посѣди китъ тъ малко у вода та, безъ друго трѣбова да исплува отгорѣ да подише чистъ въздухъ. Тогава пакъ му забождатъ колове и остри сулицы. Морјето отједнажъ почървенѣе отъ крвѣвта на китъ тъ. Китъ тъ се бѣхте въ това врѣме толкова силно, штото удари ти по вода та на тежка та му опашка се чуатъ до нѣидѣ си. Най-послѣ истича му крвѣвта, изгубова си сила та, обрѣшта се на страна и умира. Тогава притеглеватъ китъ тъ до корабъ тъ, слизатъ на него, като на островъ, обиратъ му сланина та или тлѣтината, и му изваждатъ отъ уста та вѣси ти и језикъ тъ; а друго то оставатъ въ морјето на риби ти и на грабливи ти птици.